

Droga moja Zofka

Prav srčna hvoda ra pred rogo mi
 prisemel. zelo sem hvodirina da vsaj
 nekaj shišim od moj go. dobroga
 franceto. hi sem vedno mislila
 tje in koj je rim Pototorena sambila
 ko presitam sebo pa noseluh Jan
 ko sem pa se od njica someya dobila.
 Pred roga mi Zofka. zelo sem
 racovolna hvodirina da si ti
 pestola nje gva rena kotora
 mubos sprenjevola og skor
 nioljijl bn je dobra dusa priden
 jebil ves cas upam da se ne pre
 druzicil pasvete, il pa seje bos
 pa hoi dobra reaka vse potopela
 tbo hoi koj navoru.
 Goy renske morame biti potopljim
 uone toho Hoq rahlevo ceas
 unih. Hoimo te srino pvdorin
 in poljubljent. tvoja in Franca
 ellena hi vedno no voj misli.
 etodav pisate Roberto Vecchi Tralesore
 Batista. eto 13. Franca. Franca.

29-10-45

Dragi Franci in Zofka,

Po tako dolgem času ko smo zopet
doheli tvoje pisne skaterine si
mi zelo razveselil. Tudi jaz bi
konec napisal nekoliko vestic
skutire upam da te bodo razveselilo.

Dragi Franci, vesela sem da
sem dohela tvojo sestrico kotvica
mi bo nadomestila na izgubljenem
prostoru moje ljube Plöcke.

Teseu bi oauca mekoli ko veske
hraj miiva cosa da bi pisala bolj
na dolga. Zaenkrat koncujeim in
nas prav prirocu pozdravljam in
vace poljubljaju.

Briga nezgubljeno
Zofka